

Constitutio innovans Sanctiones Canonicas contra Falsarios literarum Apostolicarum cum illarum declaratione, extensione, & novarum poenarum adiectione.

Falsarii literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, ac supplicationum gratiam, vel iustitiam concernentium excommunicantur a Gregor. XIII. Const. 147. Conserveverunt Tom. IV. Par. IV. fol. 27.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Iustitiae throno, & Universalis Ecclesiae specula divina dispositione constituti dum attente consideramus gravissimarum etiam ultimi supplicii, & quoad personas Ecclesiae, degradationis, traditionisque Curiae seculari, ac privationis omnium officiorum, & beneficiorum Ecclesiae, ac quoad omnes Anathematis poenarum, tam per leges civiles, quam per sanctiones Canonicas, ipsamque forensium iudiciorum consuetudinem in literarum Apostolicarum falsarios statutarum, & inductarum severitatem non sufficere, cohibendae improborum turpi lucro inhiantium audacie, nec eos a patrandi detestabili falsi crimine deterruisse, imo crescente in dies hominum malitia, eo progressas esse nostrae temporis iniquitates, ut nedum aliquos ex illis qui sollicitandae supplicationum, ac literarum Apost. expeditioni navant operam, sed etiam nonnullos Officiales seligendis, quae expeditione digna sunt negotiis praepositos, curamque revisionis, dispositionis, & correctionis supplicationum desuper porrestrarum, ut cum omni nitore, & fide in publicum prodeant, habentes mortifera haec labe infecerit; operae pretium Nos facturos arbitramur, si novis, iisque, ut speramus, efficacioribus remediis, praedictarum scilicet sanctionum innovatione, & extensione, ac aliarum adiectione poenarum, cum opportuna tollendis quibusdam hac in re dubiis declaratione, malum Reip. Christianae adeo perniciosum, quodque ex immani cumulatam per fas, & nefas pecuniae cupiditate, omnium malorum, secundum Apostolum, radice ut plurimum oritur pro viribus extirpare satagemus.

Sanctiones Canonicas innovat contra falsarios literarum Apost.

§.1. Itaque Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apost. potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, in primis crimen falsi praedictum pro vere, ac proprie atrocissimo crimine habendum, & censendum esse, & fore, adeo ut super eo possit inquiri, & procedi iisdem plane modis, & formis, quibus procedi potest in quovis alio crimine suapte natura atrocissimo decernimus, & declaramus. Praeterea Constitutionem sel. rec. Innocentii Pa-

pae III. Praedecess. nostri, quae incipit Ad falsarios, & quascumque alias sanctiones canonicas, constitutionesque Apost. sive in corpore juris insertas, sive non insertas, & extravag. contra falsarios huiusmodi quoad omnes editas, poenasque contra eosdem falsarios in eis statutas, forensique iudiciorum usu inductas, & receptas innovamus, illisque etiam confiscationis omnium, & quorumcumque bonorum etiam jurisdictionalium, ac devolutionis feudali, & emphyteuticorum, necnon privationis tam quoad proprietatem, quam quoad exercitium omnium, & quorumcumque officiorum, etiam mere secularium, tam vacabilem, quam non vacabilem Rom. Curiae, vel quorumvis aliorum locorum, etiam si emptionis, ac iuste compensationis, & remunerationis meritorum, vel quovis alio etiam vere oneroso titulo concessa, collata, & acquisita, fuerint poenas ipso facto una cum antiquis, ut praemititur, innovatis a die commissi criminis falsi huiusmodi incurrendas addimus, adjungimus, & adicimus. Ad haec omnes, & singulas personas etiam Ecclesiae, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & praeminentiae, etiam cujuscumque Ordinis, Congreg. Societ., & Instituti, ac Militiarum quarumlibet, etiam Hospitalis S. Joan. Hierosolym. Regulares quibuscumque privilegiis, exemptionibus, & indultis etiam in corpore juris clausis munitas, & sustulas, etiam speciali nota dignas, ac etiam si nominatim, & in individuo exprimi debeant, neque aliter quam sub praescripto certe forma in generalibus, aut specialibus constitut. includi, & comprehendendi possint, & soleant, nulla prorsus excepta, quas pro tempore atrocissimi huius criminis falsi reas esse confiterit, omnibus, & singulis poenis praedictis, tam antiquis, ut praemititur innovatis, quam per praesentes additis, & adiectis obnoxias omnino, & irremissibiliter fore. Ac insuper easdem poenas locum habere, & executioni demandari debere contra quoscumque falsarios non solum literarum, Apostol. quae sub plumbo, sed etiam illarum, quae in forma Brevis sub Annulo Piscatoris expediti consueverunt, tam gratiam, quam iustitiam separatim, aut utramque mixtim continentium; Necnon contra falsarios quarumcumque supplicationum, cedularum motus proprii, ac mandatorum de expediendo gratis manu nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, vel per Concessum ab Officialibus ad id pro tempore deputatis respective signatarum, & signatorum, etiam si super illis Lit. Apost. sive sub plumbo, sive in forma Brevis sub Annulo Piscatoris non expeditur, neque consueverint expediti; necnon contra quoscumque falsarios cujuscumque generis aliarum similium, vel dissimilium concessionum, in quibus adsit subscriptio nostra, seu Rom. Pont. pro tempore existentis, aut quorumvis Officialium super quibus Litera Apost. sub plumbo, vel in praedicta

Comprehenduntur, sub praesenti Constitutione, etiam qui per alios falsum committunt.

dicta forma Brevis expediuntur, & expediti consueverunt: ac etiam contra quoscumque falsarios Datarum in praemissis ab Officialibus ad hoc deputatis apponi solitarum: necnon contra quoscumque falsificantes Originalium supradictorum registra Apost. seu registrarum Apost. libros, neque prorsus, ac si falsificassent ipsa Originalia.

§.2. Praeterea quod sub praesenti nostra Const. sint, & esse censeantur comprehensum, ac omnes, & singulas poenas tam antiquas, ut praefertur, innovatas, quam de novo additas superius expressis, ut praemititur, ipso facto incurrant non solum illi qui per se ipsos, sed etiam ii qui per alium, seu alios quomodolibet in praemissis, seu eorum aliquo falsum committent, aut committi madabunt, vel mandati sibi ad id dati exequentur, seu directe, aut indirecte fieri curabunt, vel quocummodo, ac tempore falsificationis participes fuerint, eorumque complices, mediatores, auxiliares, seu fautores quicumque. Ac demum quod sub eadem praesenti nostra Const. includantur, & inclusi censeantur, omnibusque, & singulis poenis praedictis subjaceant, & obnoxii sint etiam illi, qui unica tantum vice in praemissis deliquerint, ac per se, vel alium seu alios unicum falsitatis actum, dumtaxat in iisdem praemissis, seu eorum aliquo commiserint, in eoque participes, complices, mediatores, auxiliares, seu fautores quocummodo fuerint etiam decernimus, & declaramus; atque ita sanctiones, & constitutiones praedictas innovando, extollendo, illisque addendo respective in perpetuum statuimus, & ordinamus.

Clausula sublata.

§.3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Curiae Cam. Apost. & Palatii Apost. Auditores, necnon Urbis, & quarumvis aliarum Civitatum, Provinciarum, & locorum Governatores, Rectores, Praetores, & Magistratus, ac S. R. E. Card. etiam de latere Legatos, & Sedis Apost. Nuntios, & quovis alios quacumque auctoritate fungentes, nunc, & pro tempore existentes in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judican., & interpretan. facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ita ut quaecumque sententiae in aliis causis similium, vel dissimilium falsitatum ante hac quomodolibet latae nullo unquam tempore pro irrogandis mitioribus poenis in exemplum adduci possint, perinde ac si nullatenus emanassent: Irritum quoque, & inane quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari similiter decernimus, & declaramus.

Comparatis derogat.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, nostris, & Cancellariae Apostolicae regulis, etiam illa de non tollendo jure quaesito, & recolend. memor. Bull. Rom. Tom. VI. Par. III.

Pii Papae IV. etiam Praedecessoris nostri de gratis quaecumque interesse Camerae Apostolicae concernentibus in ea praesentandis, & registrandis, legibus quoque generalibus, municipalibus, & quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam, immemorabilibus, ac reformationibus, styli, usibus, stabilimentis, naturis, & ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & Literis Apostol. praedictis, & quibusvis aliis personis, ac locis quibuslibet sub quibuscumque verborum, ten. & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Forma publicationis.

§.5. Ut autem praesentes literae omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare possit, volumus, ut illae, seu earum exemplar ad valvas Basilicae Principis Apostol. ac Curiae nostrae sub Monte Quirinali, & Cancel. Apostol. necnon in Aede Campi Florae de Urbe per aliquem ex Curforibus nostris de more publicentur, & affigantur, quae sic publicatae, & affixae omnes, & singulos afficiant, ac si illis personaliter intimatae fuissent.

Transumptorum fides.

§.6. Quodque illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud, ac ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. die 18. Aprilis 1653. An. IX.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimo octava Aprilis 1653. Pontificatus nostri Anno IX.

In causa Angelopolitana Jurisdictionis in Indiis Occidentalibus nova Hispania.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Differentia oris inter Ep. Angelopolitanum, & Religiosos S. Jesu super munere predicationis, & confessionibus Laicorum audiendis.

§. 1. CUM sicut accepimus aliqua fuerint orta differentia inter Ven. Fratrem Joannem Episcopum Angelopolitanum, sive Populi Sanctorum Angelorum in Indiis Occidentalibus ex una, & dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu partibus ex altera, de & super munere predicationis verbi Dei, tam in propriis eorumdem Clericorum Regularium, petita solum Episcopi benedictione, quam in alienis Ecclesiis petita, & obtenta ab eodem Episcopo Diocesano licentia exercendi; necnon super confessionibus Laicorum audiendis previo examine, sive approbatione ejusdem Episcopi Diocesani, qua dicti Clerici Regulares in vim privilegiorum predictae Societati Apostolica auctoritate concessorum sibi proprio jure licere praetendebant, & desuper in partibus fuerit devotum ad plures actus judiciales, & pro parte Clericorum Regularium hujusmodi ad electionem Conservatorum privilegiorum hujusmodi; nobisque tam dicti Joannis Episcopi, quam eorumdem Clericorum Regularium nomine pro sopiendis differentiis hujusmodi quaedam dubia Decisionem differentiarum praefatarum, necnon jurisdictionem Ordinariorum in exemptos, & ipsorum Clericorum Regularium exemptionem a jurisdictione Ordinarii concernentia fuerint proposita, ad qua ambae partes responderi, & quid desuper observandum sit, auctoritate nostra Apostolica statui, & stabiliri desiderabant.

Quae examinandas committit S. P. S. R. E. Cardinalibus.

§. 2. Nos qui omnium fidelium, & praesertim Ecclesiasticorum quieti libenter incumbimus, differentias predictas, totumque negotium particulari Congregationi aliquorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum Romanae Curiae Praelatorum examinandis commisimus, qui auditis saepius procuratoribus predicti Joannis Episcopi, necnon Procuratore Generali Societatis predictae, negotio mature discussio, omnibus dubiis, & petitionibus hinc inde propositis responderunt, prout sequitur, videlicet.

Responsio Sacrae Congregationis de controversiis deputata.

§. 3. Sacra Congregatio a S. S. D. N. deputata super controversiis vertentibus inter Episcopum Angelorum in Indiis Occidentalibus, & Religiosos Societatis Jesu, saepius auditis Procuratoribus ab eodem Episcopo ad Urbem delegatis, necnon ipsius Societatis Procuratore Generali, negotioque accurate discussio, censuit predictos Religiosos nequaquam posse in Civitate, & Diocesi Angelopolitana personarum secularium confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani, nec

verbum Dei predicare in Ecclesiis sui Ordinis, non petita ipsius benedictione, nec in aliis Ecclesiis sine eius licentia, necnon in Ecclesiis etiam sui Ordinis, ipso contradicente, & contraveniente, ab Episcopo, tanquam Sedis Apostolicae Delegato coerceri, & puniri posse, etiam censuris Ecclesiasticis in vim Constitutionis san. me. Gregorii XV., qua incipit: Inscrutabili Dei providentia. Ac proinde memoratis Religiosis, qui hujusmodi approbationem, ac licentiam se obtinuisse non docuerunt, potuisse Episcopum, seu ejus generalem Vicarium praecipere sub poena excommunicationis latae sententiae, ut a confessionibus audiendis, & verbi Dei predicatione abstinere, nec ob eam causam licuisse dictis Religiosis, quasi a manifestis injuriis, & violentiis eligere Conservatores, eosque, ut praefertur electos, in Episcopum; ejusque Vicarium Generalem indubitate, ac nulliter excommunicationem fulminasse. Caeterum Sacra Congregatio serio in Domino hortatur, ac monet Episcopum, ut Christianae mansuetudinis memor erga Societ. Jesu, qua laudabili suo Instituto in Ecclesia Dei tam fructuose laboravit, ac sine intermissione laborabat, paterno se gerat affectu, eamque in regimine Ecclesiae suae perutilem adjutricem agnoscens benigne faveat, ac pristinae suae benevolentiae restituat, quemadmodum Sacra Congregatio ipsum facturum confidit, sibi que certo pollicetur, cum ejus zelum, pietatem, ac pastorem sollicitudinem compertam habeat. Dat. Romae die 16. Aprilis anno 1648.

§. 4. Et praemissorum occasione pro parte predicti Joannis Episcopi, necnon Religiosorum Societatis Jesu in eadem Congregatione proposita fuerunt diversa Dubia de mandato Sanctissimi resolvenda, quae quidam Sacra Congregatio saepius auditis, ut in praemissis, ab eodem Episcopo ad Urbem missis, necnon Procuratore Generali ipsius Societatis, negotioque mature perpenso, ad singula Dubia ab utraque parte proposita respondit ordine quo sequitur.

Diversa Dubia proposita pro utraque parte referuntur a Sacra Congreg.

Primo. An in casu quo Episcopus praecipiat decreta aliqua Concilii Tridentini a Regularibus observari, & executioni mandari, Regulares quicumque, etiam Societatis Jesu, sub praetextu, quod hujusmodi praecipia infringant sua privilegia, possint eligere Conservatores? Congregatio respondit, si Episcopus praecipiat Regularibus, etiam Societ. Jesu, ut decreta aliqua Concilii Tridentini observent, ac exequantur, in illis casibus, in quibus per ipsum Concilium, vel Constitutiones Apostolicas Regulares exempti subiacentur jurisdictioni, & correctioni Episcopi, minime licere ipsis Regularibus ob eam causam Conservatores eligere.

Dubia.

Secundo. An quando Ordinarius procedit juris ordine servato adversus Regulares praedictos in casibus, in quibus per Concilium Tridentinum, vel Constitutiones

nes

nes Apostolicas ipsi subiacentur, possint Conservatores Judices assignare? Respondit, ut ad proximum, non posse.

Tertio. An Regularibus etiam Societatis Jesu asserentibus se habere privilegia quominus obediant Episcopo in executione decretorum juris communis Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum Ordinarii debeant ipsis adhibere fidem absque exhibitione hujusmodi privilegiorum? Respondit, Ordinarius teneri hujusmodi asserenti fidem adhibere absque integrali privilegiorum exhibitione.

Quarto. An in casu, in quo Regulares quicumque, etiam Societatis Jesu, exhibeant aliqua privilegia, & Ordinarii judicent ea non suffragari casui, de quo agitur, & ad rem non facere, Regulares praefati possint, & debeant provocare ad Summum Pontificem, vel in partibus Indiarum remotissimis ad Metropolitanum, sive Ordinarium viciniorum, vel potius possint hoc casu eligere Judices Conservatores? Respondit, Si verba privilegiorum sint obscura, & ambigua, non licere recurrere ad Metropolitanum, vel viciniorum Episcopum, nec Conservatores eligere, sed Summum Pontificem pro interpretatione esse adendum.

Quinto. Utrum Constitutio fel. rec. Gregorii XV. circa Conservatores Regularium publicata anno 1621. cum declarationibus Eminentissimorum Sacrae Congregationis Concilii Tridentini Interpretum desuper editis aequae afficiat, & comprehendat Religiosos Societatis Jesu, ac reliquos Regulares, ita ut omnia alia praedictae Societatis privilegia fuerint reducta ad terminos dictae Constitutionis, & sic imposterum debeant ab iis eligi Conservatores juxta formam, & tenorem praedictae Constitutionis? Respondit, hujusmodi Constitutionem cum declarationibus, ut praetenditur editis aequae afficere Religiosos Societatis Jesu, atque aliorum Ordinum, & Conservatores ad illius praescriptum esse eligendos, non obstantibus quibusvis privilegiis, quippe quae omnia sunt reducta ad terminos ipsius Constitutionis.

Sexto. An Regulares praedicti gravati aere alieno, vel ad rationcinia, vel Testamentorum Executores, possint conveniri coram Ordinario, si Conservatores non nominaverint intra tempus habile ab Ordinario praescriptum? Respondit, Regulares in causis praefatis coram Ordinario loci esse conveniendos, si ad praescriptum Constitutionis sanctae mem. Gregorii XV. Conservatores non elegerint, ipsumque electionis documentum intra praesinitum tempus in actis Curiae ipsius Ordinarii non exhibuerint, ac dimiserint.

Septimo. An dicti Regulares Conservatores, sive ad jura, sive ad privilegia tuenda assumptos, teneantur ante exercitium commissionis praestare cautionem coram Ordinario, sive alio iudice competente, de iudicio fisci, & iudicatum solvendo, casu quo in lite, sive causa succubuerint? Respondit non teneri.

Octavo. An quando Episcopi jura, vel decimas Cathedralium adversus Regulares praedictos dote sua spoliantes Ecclesias coram iudice competente tuentur, librosque, memorialia, & allegationes producant Jus Ecclesiarum Cathedralium exprimentes, & acquisitiones Religiosorum, aliaque id generis adnumerantes, hujusmodi scriptorum occasione possint Regulares nominare Conservatores praetendentes injuriam sibi inferri in referendo immoderatas acquisitiones? Respondit, si Episcopi pro tuendis Juribus Cathedralium Ecclesiarum coram iudice competente hujusmodi scripta producant, & Regularium immoderatas acquisitiones veraciter, & modeste referant, non licere Regularibus ob eam causam ad Conservatores recurrere.

Nono. Utrum Regularis quicumque, etiam Societatis Jesu, possit administrare Sacramentum poenitentiae saecularibus absque licentia Episcopi Diocesani, etiam in aliena Diocesi approbatus sit? Respondit, Regulares etiam Societatis Jesu in una Diocesi ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum saecularium audiendas, nequaquam posse in alia Diocesi hujusmodi confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani.

Decimo. An Episcopus contra dictos Regulares audientes in sua Diocesi confessiones saecularium absque sua approbatione, concionantes absque licentia Episcopi intra, & extra proprias Ecclesias, possit procedere, eos a talibus ministeriis removendo, sive praecipit, & aliis Juris remediis coercendo? Respondit eisdem Regularibus, qui confessiones personarum saecularium audiunt sine approbatione Episcopi loci, vel praedicant in Ecclesiis sui Ordinis, non petita illius benedictione, aut in aliis Ecclesiis absque ipsius licentia, vel in Ecclesiis etiam sui Ordinis, ipso contradicente, posse Episcopum in vim Constitut. fel. rec. Gregorii XV., qua incipit: Inscrutabili Dei providentia, tanquam Sedis Apostolicae Delegatum administrationem Sacramenti poenitentiae, ac munus praedicationis interdicere, eosque Juris remediis coercere, & punire.

Undecimo. An quando Episcopo constat dictas licentias obtentas non fuisse, ipse possit praecipere, ut donec licentiam intra praescriptum tempus exhibeant, a tali ministerio abstineant, & an requirendus sit per Episcopum pro his exhibendis Provincialis in alia Diocesi, vel longissime existens, vel ipsi Regulares confessarii, vel eorum Superiores ejusdem Diocesis, in qua praedicta exercet? Respondit posse Episcopum sic praecipere, nec pro hujusmodi licentia requirendum esse Provinciale, sed satis esse ipsos Religiosos requirere, aut eorum Superiores in Diocesi Episcopi existentes.

Duodecimo. An si contingat, ut aliquis praedictorum Regularium infurgat contra Episcopum in propria Diocesi, male dictis cum

cum scripto, vel dicto Populum scandalizando, possit ab Episcopo puniri, & qua animadversione, & quid si hujusmodi delinquens transierit ad aliam Dioecesim, hoc casu servandum sit, & qua poena puniendus sit Regularis, qui commorans in una Dioecesi spargat famosos libellos contra Ordinarium alterius Dioecesis? Respondit, si Regularis intra claustra degens extra ea in casibus in Dubio expressis ita notorie deliquerit, ut populo scandalo sit, Episcopo instante teneri Superiorem Regularem infra tempus ab Episcopo praefigendum severe illum punire, ac de punitione Episcopum certiore facere, alioquin sic delinquentem ab Episcopo puniri posse ad praescriptum Concilii Tridentini cap. 14. sess. 25. de Regul., quod si delinquens ad aliam Dioecesim migraverit, servandum esse, quod praecipitur in Constitutione sanctae mem. Clem. VIII. incipiente: *Suscepti muneris ratio.*

Decimotertio. An Conservatores nominati, & electi a Regularibus praedictis, ante exercitium suae Jurisdictionis teneantur electionis authenticum documentum exhibere coram Ordinario, sub poena nullitatis actuum? Respondit utique teneri.

Decimoquarto. An privilegia, quae sunt contra Jurisdictionem Ordinarii, & quibus gaudent, & gaudere praetendunt Regulares praedicti, debeant Episcopis notificari, sive insinuari? Respondit, Regulares teneri hujusmodi privilegia Episcopo exhibere, si eis uti voluerint.

Decimoquinto. An praedia rustica, metallorum fodinae, sacchari opificinae a Regularibus Societatis, vel aliis possessa, vel alia Domus Saculares, in quibus videlicet unus, vel duo Regulares tantum commorantur, gaudeant privilegio Collegiorum, seu Conventuum? Respondit non gaudere.

Decimosexto. Utrum Regulares praedicti apothecas quarumcumque mercium, macella, & similia, praesertim prope Collegia, sive Conventus exercentes, possint ab Ordinario sub censuris inhiberi, ne hujusmodi exerceant? Respondit, non posse Episcopum hoc prohibere Regularibus exemptis, sed si in praemissis notorie delinquant extra claustra, ut Populo scandalo sint, servandum esse quod dictum est supra in responsione ad duodecimum.

Decimoseptimo. Utrum Regulares, etiam Patres Jesuitae in suis praediis, opificinis, aliisque suis Domibus secularibus sitis intra limites Parochialium ad se non spectantium, possint administrare Sacramentum baptismatis, solemnem matrimonium, Extremae-Unionis, & Eucharistiae in Festo Paschatis famulis, mercenariis, rusticis, sive aliis id genus hominibus secularibus absque Ordinario, vel Parochi licentia? Respondit non posse.

Decimo-octavo. Utrum Patres Societatis in Civitate, & Dioecesi Angelorum, possint consecrare vasa sacra, altaria, &

similia, in quibus unctio requiritur? Respondit itidem non posse.

Pro parte vero Religiosorum Societatis Jesu proposita fuerunt infrascripta Dubia.

Dubia pro parte Societatis Jesu.

Primo. An Episcopi in partibus Indiarum possint ex integro totum unum Monasterium, vel Collegium ab audiendis confessionibus suspendere? Respondit Episcopos Indiarum posse quidem omnibus simul unius Monasterii, vel Collegii Confessariis adimere facultatem audiendi confessiones personarum secularium, etiam inconsulta Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium negotiis praeposita, cum decretum ab ea editum, sub die 10. Novembris 1615. ex intentionis defectu, & convenientia morali non extendatur ad Regiones illas, tam longe ab Urbe distitas. Verum ab hac generali suspensione, quae, vix sine scandalo, & animarum pernicie contingere potest, abstinendum esse Episcopis, nisi gravissima subsistente causa, super quo Sacra Congregatio illorum conscientias graviter voluit esse obratas.

Secundo. An Episcopus Regularem pro confessionibus semel approbatum, sine nova causa suspendere possit ab ipsis confessionibus audiendis? Respondit Regulares alios libere ab Episcopo praevio examine approbatos ad audiendas confessiones personarum secularium, ab eodem Episcopo suspendi non posse, sine nova causa, eaque ad confessiones ipsas pertinente.

Tertio. An Bulla Pii V. 34. in ordine, t. 2. Bullarii concessa instante, & supplicante Serenissimo Rege Catholico, non ad petitionem Regularium, sit revocata in Bullis Summorum Pontificum, in quibus exemptiones Regularium mitigantur? Respondit agendum cum Sanctissimo, an velit declarare Bullam non esse revocatam, illam tamen non suffragari, nisi in locis, ubi est defectus Parochorum.

Quarto. An Episcopus possit cum censuris procedere contra Regulares exemptos, si inobedientes fuerint in confessionibus audiendis, vel praedicatione verbi Dei, & hoc an vigore Conc. Trid., vel per quem canonem? Respondit posse procedere, non quidem in vim Conc. Trident., sed in vim Constitutionis Gregorii XV., quae incipit: *Inscrutabili Dei providentia.*

Quinto. An licentia audiendi confessiones, & praedicandi, ab Episcopo per literas patentes Cancellariae concedi possit? Respondit posse concedi, etiam per literas missivas, vel oretenus, si ita Episcopo videbitur.

Sexto. An talis licentia oretenus sine scriptis concedi possit? Respondit ut ad proximum.

Septimo. An facultas eligendi Conservatores concessa Societati a Gregorio Decimotertio suffragetur illis in locis in quibus non adsunt Judices Synodales? Respondit, ubi non adsunt Judices Synodales privilegium Greg. XIII. non suffragari quoad hoc ut Societas non teneatur ex illis eligere

re Conservatores, dummodo tamen in reliquis servetur forma Constit. Gregor. XV. hac de re edita.

Octavo. An Conservatores Societatis, Vicarios generales Episcoporum auctoritate Apostolica per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas compellere possint virtute Bullae Gregorii XIII. incipien. *Aequum reputamus.* Datum ultima Februarii 1573. Respondit posse a manifestis injuriis, & violentiis eos compescere, etiam censuris, & poenis Ecclesiasticis. Datum Romae die decimafexta Aprilis 1648. Quapropter, ut praemissa firmiter subsistant, & inviolabiliter observentur, Nobis pro parte Joannis Episcopi hujusmodi fuit humiliter supplicatum, ut illa auctoritate Apostolica confirmare de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos igitur Joannis Episcopi votis hac in re annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eundem Joannem Episcopum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum haurerem serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati praeserta responsa, seu resolutiones, auctoritate praedicta, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque apostolica firmitatis vim, & robur adjicimus, & inviolabiliter observari mandamus, salva tamen semper in praemissis auctoritate dictae Congregationis.

Decretum incians.

§. 6. Decernentes sic, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarius derogat.

§. 7. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, & specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiae Angelopolitanae, ac Societatis praedictae, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eidem Ecclesiae, & Societati sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac decretis, etiam irritantibus, etiam motu proprio, ac etiam consistorialiter, & aliis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad

verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad effectum praemissorum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die decimaquarta Maii 1653. Pontificatus nostri Anno IX.

Dat. die 14. Maii 1653. An. IX.

CLXVI.

Confirmatio Decreti particularis Congregationis Cardinalium, & Praelatorum, quo declaratur in causa vertente in Episcopum Angelopolitanum in Indiis, & Religiosos Societatis Jesu super electione, & deputatione eorum Conservatorum, non fuisse locum electioni talium Conservatorum, & ut pareatur Brevi Sanctissimi cum impressione perpetui silentii.

Ex Reg. in Decret. Inc.

INNOCENTIUS PAPA X

Ad futuram rei memoriam.

Alia a Nobis emanarunt literae in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet: Innocentius Papa X. ad futuram rei memoriam. Cum sicut accepimus &c. reliqua omittuntur, quia illa invenies in suo ordine sub dat. 14. Maii 1648. Et subinde cum Clerici Regulares Societatis praedictae praetendentes ex pluribus capitibus praesertim nostras literas non esse justificatas novam desuper a Nobis audientiam obtinissent. Nos negotium hujusmodi particulari Congregationi nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanae Curiae Praelatorum examinandum, & definiendum commisimus, qui partibus etiam in contradictorio pluries auditis, earumque oppositionibus mature perpenis, easdem praesertim nostras literas esse justificatas, & proinde illarum executiones nullatenus esse impediendam, aut retardandam decreverunt, Nosq; deinde Decretum hujusmodi, ac omnia, & singula in eo contenta Apostolica auctoritate confirmavimus: Postmodum vero petita etiam ab ipsis Clericis regularibus dictae Societatis nova audientia super eorum Conservatorum electione, & deputatione, emanavit itidem a particulari Congregatione nonnullorum Ven. Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum dictae Romanae Curiae Praelatorum a Nobis super hoc specialiter deputatorum Decretum tenoris sequentis videlicet: Proposito dubio in causa vertente inter Episcopum

Confirmatio Decreti S. C. in causa inter Episc. Angel. & Soc. Jesu.

1653.

CLXVII.

1653.

pum Angelopolitan., & Patrum Societatis Jesu, an ex aliis causis, quam in Brevi expressis fuerit locus electioni Conservatorum, Congregatio particularis nonnullorum S.R.E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum a Sanctissimo Domino Nostro super hoc specialiter deputata, repetito mandato, ut pareatur Brevi in eo, in quo non fuerit paritum, censuit non fuisse locum electioni talium Conservatorum, & in hac causa perpetuum silentium esse imponendum, prout præfenti Decreto imponit.

Datum Romæ die decima septima Decembris 1652.

B. Cardinalis Spada.

Loco † Sigilli

M. A. Secretarius.

Decretum. Apost. auctoritatis robur adjuce.

§.1. Cum autem, sicut ejusdem Joannis Episcopi nomine Nobis nuper expositum fuit, ipse Decretum præinsertum, quo firmius subsistat Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret, Nos ejusdem Joannis Episcopi votis hac in re benigne annuere, ac illum specialibus favoribus, & gratiis proficere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, ac omnia, & singula in eo contenta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjuce, ac illa inviolabiliter observari mandamus.

Clausulas apponit.

§.2. Decernentes sic, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria resellit.

§.3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis nostris literis volumus non obtinere, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ die 17. Maii 1653. A. XI.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die decima septima Maii 1653. Pontificatus nostri Anno IX.

Declarantur, & definiuntur quinque Propositiones in materia Fidei.

Quanta cura Summi Pontifices secis, & opinionibus recentioribus obviari ioverint, vide in Indice Verb. Error, & Hæresis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Universis Christianis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM occasione impressionis libri, cui Titulus Augustinus Cornelii Jansenii Episcopi Irenensis, inter alias ejus opiniones orta fuerit, præsertim in Galliis, controversia super quinque ex illis, complures Galliarum Episcopi apud Nos insisterent, ut eisdem propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque eorum certam, & perspicuam ferremus sententiam.

Tenor vero præfatarum Propositionum est prout sequitur.

§.1. Prima: Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus secundum præsentem, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia qua possibilia fiunt.

Secunda: Interiori Gratia in statu Naturæ lapsæ nunquam resistitur.

Tertia: Ad merendum, & demerendum in statu Naturæ lapsæ non requiritur in Homine libertas a necessitate, sed sufficit libertas a coactione.

Quarta: Semipelagiani admittebant prævenientis Gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc erant Hæretici, quod valent eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare.

Quinta: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse.

§.2. Nos, quibus inter multiplices curas, quæ animum nostrum assidue pullant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei Nobis ex Alto commissa purgatis pravæ opinionum erroribus, tuto militare, & tamquam Navis in tranquillo Mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, secure navigare, & ad optatum salutis portum pervenire possit.

§.3. Pro rei gravitate, coram aliquibus S. R. E. Cardinalibus, ad id specialiter sæpius congregatis a pluribus in Sacra Theologia Magistris, easdem quinque Propositiones, ut supra Nobis oblatas, fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia, tum voce, tum scripto relata mature consideravimus, eosdemque Magistros, variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac

Propositio.

ac

1653.

CLXVIII.

1653.

ac super earum qualibet differentes audivimus.

§.4. Cum autem ab initio hujusmodi discussionis ad Divinum implorandum Auxilium multorum Christi fidelium preces, tum privatim, tum publice indixissemus, postmodum iteratis eisdem ferventibus, ac per Nos sollicitè implorata Sancti Spiritus assistentia, tandem Divino Numine favente, ad infrascriptam devenimus declarationem, & definitionem.

Primam prædictarum Propositionum: Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus secundum præsentem: quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiunt: Temerariam, impiam, blasphemam, Anathemate damnatam, & hæreticam. declaramus, & uti talem damnamus.

Secundam: Interiori Gratia in statu Naturæ lapsæ nunquam resistitur: Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Tertiam: Ad merendum, & demerendum in statu Naturæ lapsæ non requiritur in Homine libertas a necessitate, sed sufficit libertas a coactione: Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Quartam: Semipelagiani admittebant prævenientis Gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant Hæretici, quod valent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: Falsam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse; falsam, temerariam, scandalosam, & intellectionem eo sensu, ut Christus pro salute dumtaxat Prædestinatorum mortuus sit: Impiam, blasphemam, contumeliosam, Divinæ Pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

§.5. Mandamus igitur omnibus Christi fidelibus utriusque sexus, ne de dictis Propositionibus sentire, docere, predicare aliter præsumant, quam in hac præfenti nostra declaratione, & definitione continetur sub censuris, & poenis contra Hæreticos, & eorum fautores in jure expressis.

§.6. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon Hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ut Contradictores, & Rebelles quoscumque per censuras, & poenas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, omnino coerceant, & compescant.

§.7. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in præd. libere Cornelii Jansenii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1653. pridie Kal. Junii, Pont. nostri Anno IX. Bull. Rom. Tom. VI. Par. III.

Dat. die Kal. Junii 1653. A. IX.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Monachorum Congregationis Cisterciensis.

De istorum Monachorum Congregatione novavi ad Const. 359. In Sede. Tom. V. Par. I. fol. 262.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator generalis Ordinis Cisterciensis, quod ipse privilegia, gratias, & indulta a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris dicto Ordini concessa, & successive ab illis præsertim vero Greg. Papa XIII. similiter Prædecessore nostro fel. rec. confirmata, quo firmiora subsistant, & ab omnibus artibus observentur, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desiderat.

§.1. Nos igitur eundem modernum Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis proficere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros eidem Ordini quomodolibet concessa, dummodo in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis institutis non adversentur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjuce, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in istisdem supplemus.

§.2. Decernentes illa, necnon ipsas præfentes literas semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcussè perpetuo observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium

Supplicatio.

A censuris absolvit.

Decretum. irritans.

1653. rium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Tranſumptio-
rum Fides. §.3. Volumus autem, ut præſentium, tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem proſus ubique fides adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. die 16.
Junii 1653.
An. IX. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſ. die 16. Junii 1653. Pont. noſtri Anno IX.

CLXIX.

Ex Regiſt. in
ſecretis. brev. Impoſitio Decimarum pro Republica Veneta, aliàs a Clemente VIII., Paulo V., Gregorio XV., & Urbano VIII. impoſitarum.

Venerabili Fratri Epifcopo Civitatis Caſtelli moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & Sedis Apoſtolice in Domino Venetorum Nuncio.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ven. Frater ſalutem, & Apoſtoſicam benediſtionem.

Exordium. SACROſanctæ militantis Eccleſiæ regimini per abundantiam divinæ gratiæ, nullo licet meritorum ſuffragio, præpoſiti inter graves ſollicitudines, quibus pro credito nobis Apoſtoſicæ ſervitutis officio aſſidue premimur, ea eſt præcipua, quam continua pericula, atque diſcrimina, quæ a nefario Chriſti nominis hoſte Turcarum tyranno Principibus, & Populis Chriſtianiſ nunguam non impendent Nobis conſiciunt.

Motiva. §.1. Quapropter eſſi Domini Dei exercituum, qui ſponſam ſuam Eccleſiam ſanctam protegit præſidio potiſſimum confiſdamus, cogitur tamen pro debito paſtoralis muneris in id omni cogitatione, omnique cura incumbere, ut proviſionis noſtræ miniſterio, adhibitis Catholicorum Principum viribus, mala hujusmodi procul a populo Chriſtiano arceantur.

Sequuntur
Motiva. §.2. Cum vero plus ſatis conſtet eundem impium turcarum tyrannum nihil avidius quærere, quam Chriſtianos Populos invadere, & Chriſtianam religionem exterminando abominationem ſuam plantare, & propagare, ejuſque vires, noſtris facientibus peccatis malo noſtro admoniti cogamur timere, omnique cura, & ſollicitudine præcavere multo magis caſtra Domini cuſtodire, & præmunire Nos oportet, hoc præſertim tempore, cum idem turcarum tyrannus ingentibus mari, terraque copiis ditiones Nobiliſſimæ Reipublicæ Venetorum invaſerit, quæ ut improbis ejuſ conatibus reſiſtere poſſit cum magnos ſumptus jugiter facere debeat.

§.3. Idcirco ſel. rec. Clementis VIII., & Pauli V., necnon Gregorii XV., ac Ur-

bani VIII., aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiiſ inhærentes, eandem Rempublicam id enixe ſtagitantem, Eccleſiaſticis auxiliis, prout alias fecimus, prompto libentique animo, denuo adjuvandam decrevimus, attendentes non ſolum Nos ejuſ uniuſ ſaluti, verum etiam multorum, ac omnium Italiæ populorum incolumitati conſulere, cum ipſa ſit magnum totiuſ Italia munimentum, ac firmiſſimum maris Adriatici propugnaculum.

§.4. Quamobrem æquum, & rationi conſentaneum eſſe duximus, eidem Republicæ eorumdem Clementis, ac Pauli, necnon Gregorii, & Urbani Prædeceſſorum exemplo, ſubſidio decimarum ex fruſtibus, & redditibus totiuſ Cleri ejuſdem Status Venetorum pro eiſdem uſibus ad certum tempus attribuendo ſubvenire firmam in Domino fiduciam habentes, fore, ut ea Republica teſtificatione paternæ voluntatiſ erga ſe noſtræ non ſolum ſeſe munitam, & ad reſiſtendum communi hoſti paratam in dies magis conſervet, ſed etiam illum a ſuiſ finiſibus animoſe detrudat.

§.5. Nos igitur iſtiſ, aliſque graviſſimiſ, & juſtiſſimiſ de cauſis moti, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de apoſtoſicæ poteſtatiſ plenitudine, tenore præſentium indicimus, & imponimus ſexdecim integras decimas omnium, & quorumcumque fruſtuum, reddituum, & proventuum quarumcumque Eccleſiarum Patriarchalium, Archiepiſcopalium, Epifcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratum quoque, Præpoſiturarum, Præpoſitatum, Præceptoriarum, Canonicatum, Præbendarum, Dignitatum majorum, ac principalium perſonatum, adminiſtrationum, & Officiorum, cæterorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſecularium, ac S. Benediſti, S. Auguſtini, Cluniacen., Ciſterciën., Præmonſtrat., S. Baſilii, Silveſtrinarum, & qui proprietates, reddituſque certos, ex privilegio Apoſtoſico, vel alias poſſident Mendicantium, & quorumvis aliorum Ordinum utriuſque ſexus, & Congregationiſ non tamen earumque beneficia prædiſto inſiſtitutioniſ Officio unita in totum, Fratres vero Mendicantes pro medietaſe dumtaxat ab eiſdem decimis, & illarum ſolutione immunes, & exemptos eſſe volumus, & decernimus Eccleſias, Monaſteria, & beneficia, ac penſiones, ſeu fruſtus, aut illorum partem hujusmodi in eodem Dominio quocumque jure, ac titulo obtinentibus, & obtenturiſ, necnon ab univerſiſ etiam Economiſ, Commendatariſ, atque Adminiſtratoribuſ perpetuiſ, & temporalibuſ uſufructuariſ, ſimiliter fruſtus omnes, vel illorum partes loco penſionum annuarum, vel penſiones, & alia hujusmodi jura, ex quacumque auctoritate Apoſtoſica in toto, vel in parte reſervata habentibuſ, & habituriſ, ſive ſecularibuſ, ſive quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Militia-

Subſidium decimarum Rati-

Sexdecim integras decimas quarumcumque Eccleſiarum in ſubſidium ſta-

liarum prædiſtorum Regularibuſ, & ab ipſiſ etiam Eccleſiſ, Capituliſ, Conventibuſ, Ordinibuſ, Congregationibuſ, perſoniſ, Collegiſ, Militiſ, maſſiſ, & lociſ prædiſtiſ, quacumque ampliffima, & firmiſſima exemptione, & immunitate reali, perſonali, vel mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua, etiam, ex titulo quantumvis oneroſo ſuffultiſ, integraliter, & cum effectu numerandæ perſolven., & conſignat. alteriſ ſupradictiſ ex cauſiſ, ac exemplo Clementiſ, & Pauli, ac Gregorii, necnon Urbani Prædeceſſorum prædiſtorum adductiſ, motu, ſcientia, & poteſtatiſ plenitudine ſimilibuſ imponimus, & indicimus novem decimas omnium, & quorumcumque fruſtuum, reddituum, & proventuum ad Caſſinen., alias S. Juſtinæ de Padua, Lateranen., Carthuſen., Montis Oliveti, Sancti Salvatoris, Camaldulen., S. Mariæ Valliſ Umbroſæ, S. Gregorii in Alga Venetiarum, Caſteſinarum, Ciſterciën., Provincia Lombardiæ, Cruciferorum, ac Sancti Hieronymi Congregationeſ, earumque Monaſteria, Abbatialeſ, vel Conventualeſ, aut alias Menſaſ, Prioratuſ, Præceptoriatuſ, Præpoſituraſ, Beneficia, & Officia cum cura, & ſine cura, membra, grangiaſ, & alia beneficia illiſ annexa in diſto Dominio conſiſten. quoviſ modo pertinentiaſ ſolven. etiam per ipſaſ Congregationeſ, earumque Superioruſ, Abbateſ, Prioreſ, Præpoſitoſ, Conventuſ, Capitula, & Perſonaſ ultra ſubſidia montiſ Religioniſ, ſeu quadringentorum millium ſcutorum, & quartæ partiſ eorumdem fruſtuum, reddituum, & proventuum, & alia onera, quæ per Sedem Apoſtoſicam eiſ impoſita, aut alias perſolvunt, ſeu perſolvere promiſerunt ſimiliter numerandæ, perſolven., & conſignand. ſecundum verum annuum, valoreſ fruſtuum, reddituum, & proventuum prædiſtorum, & ad hunc effectum licet ſel. rec. Piuſ V. nonnulliſ tunc cauſiſ adductiſ, & Clemeſ, necnon Pauluſ, ac Gregoriuſ Prædeceſſoreſ prædiſti, etiam ex aliſ tunc expreſſiſ cauſiſ, eaſdem Congregationeſ a Decimiſ ſuper fruſtibuſ, & redditibuſ Eccleſiaſticis deincepſ ubiviſ etiam in dominio Venetorum, & ex quacumque cauſa imponendiſ, liberaſ, & immunes fecerint, pari motu, ſcientia, auctoritate, & de Apoſtoſicæ poteſtatiſ plenitudine quoad fruſtuſ, reddituſ, & proventuſ ad ipſaſ Congregationeſ, & quamlibet earum in dominio Venetorum ſpectanteſ immunitateſ, exemptioneſ, ac omneſ, & quocumque contractuſ, ſcripturaſ, conventioneſ, tranſactioneſ, concordiaſ, pacta, inſtrumenta, obligationeſ, etiam in forma Camere Apoſtoſicæ, & juramento, vel alia quacumque firmitate, roborata, præſertim inter Piuſ, & Clementem, ac Paulum, necnon Gregoriuſ Prædeceſſoreſ noſtroſ, & Cameraſ Apoſtoſicam, & pro ea S. R. E. Camerarium, vel Theſaurarium Generalem, aliouſve quocumque tunc exiſtenteſ, & ejuſdem

Cameraſ miniſtroſ quantumvis ampla, & ſufficienti facultate ad præmiſſa faciend. ſuffultuſ ex una, & Congregationiſ ultimo dictaſ, illarumque Procuratoreſ ex altera partibuſ, ac omnia, & quacumque privilegia, indulta, libertateſ, exemptioneſ, immunitateſ hac de cauſa in hunc ulque diem eiſdem Congregationibuſ, etiam ex cauſa, & titulo oneroſo conceſſa, hac vice dumtaxat, & ex cauſiſ ſupradictiſ ſuſpendimus, ac ipſiſ Congregationibuſ quoad novem decimaſ prædiſtaſ, hac vice, ut præfertur, ſuffragari nolumuſ, illa vero aliſ in ſuo robore permanere decernimus, ipſaſque Congregationeſ ex graviſſimiſ cauſiſ prædiſtiſ novem decimiſ hujusmodi oneramuſ, & cum cæteriſ ſecularibuſ, ac Regularibuſ Clericiſ perſoniſ ejuſdem dominiſ Venetorum ſexdecim, ut præfertur, indixerimuſ tali noſtræ impoſitioniſ acquieſcere, ac tacitateſ, & contentaſ eſſe volumuſ.

§.6. Univerſaſ vero, & ſingulaſ perſonaſ quaviſ dignitate, vel dignitate, vel auctoritate fungenteſ, tam ſupradictaſ Eccleſiaſ, Monaſteria, & Beneficia quomodolibet obtinenteſ, ac penſioneſ, ſeu fruſtuſ, aut eorum partem ſibi, ut præfertur, reſervatoſ, percipienteſ, quam ultimodiſtaſ Congregationeſ, & eorum unumquemque tam conjunctim, quam diviſim ad hujusmodi decimaſ in octo anniſ binas videſſet decimaſ dumtaxat quolibet anno, & quoad ultimo dictaſ Congregationeſ ſingulaſ tantum decimaſ cum una octavaſ parte alteriſ decimaſ, quoad diſtoſ autem Fratreſ Mendicanteſ ſingulaſ ſimiliter decimaſ quotanniſ durante decennio a die, quo ultima conceſſio expiravit inchoando, & ut ſequitur finiſen. in certis terminis per te præſigendiſ integre perſolven., efficaciſ teneri, & vere obligatoſ eſſe, iuſdemque penſionariſ, aut eorum alicui, penſioneſ annuaſ præſataſ quantumlibet exemptaſ, & ſub quibuſvis obligationibuſ etiam in forma Camere, & juramento, etiam de non contraveniēdo, & forſan. de non impetrando gratiaſ noſtraſ contra eos, & de non utendo conceſſiſ firmataſ, aut aliaſ vallataſ, & forſan aliſ cauteliſ, & decretiſ munitaſ cauſam donationiſ ſuper eiſdem fruſtibuſ, & penſionibuſ etiam medio cedularum Banchiſ, ſeu in formaſ depoſitiſ habentibuſ, & intra octo annoſ prædiſtoſ habituriſ, etiamſ ipſi a quibuſ penſioneſ hujusmodi ſolvende ſunt juri, & actioniſ petendæ, vel retinendæ portioſ, aut rataſ partiſ penſionariſ tangen. jurejurando renunciaverint ulla privilegia, aut indulgentiaſ ſub quacumque verborum, forma, aut expreſſione concepta quoad hoc nullatenuſ ſuffragari volumuſ; Sicque, & non aliter in præmiſſiſ univerſiſ, & ſinguliſ per quocumque Judiceſ, & Commiſſarioſ, etiam cauſarum Palatii Apoſtoſici Auditoreſ, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinaleſ in quaviſ cauſa, & inſtantia, ſublata eiſ, & eorum cuilibet, quaviſ aliter judicandiſ, & interpretandiſ facultate, & aucto-

Eaſdem Decimaſ intra præſcriptuſ tempuſ perſolvi mandat.